

Nr 999

Av herr **Svensson** i Kungälv, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 29, angående särskilt stöd åt äldre arbetslösa m. m.

Kungl. Maj:ts proposition nr 29 angående särskilt stöd åt äldre arbetslösa är att hälsa med tillfredsställelse. Det kan emellertid anföras skäl för att handikappade under 55 år, som entledigats på grund av driftsinskränkning, driftsnedläggelse eller rationalisering och som i övrigt uppfyller i propositionen angivna villkor, efter särskild prövning av de svårigheter som kan sammanhånga med handikappet, får möjlighet att erhålla här ifrågasvarande stöd.

Problemen och behoven för yngre och medelålders handikappad arbetskraft är ofta nära överensstämmande med dem som möter äldre arbetskraft. I de fall där arbetsförmågan är dokumenterad genom tidigare sysselsättning kan alternativet med förtidspensionering icke komma i fråga. I regel vill också dessa handikappade stå till arbetsmarknadens förfogande även i fortsättningen. De behöver nytt arbete redan för att inte sjunka ned i en isolering som för dem kan bli mer långvarig än för äldre. Även för dem skall givetvis arbetslinjens möjligheter i första hand utnyttjas, också om det förutsätter flyttning till annan ort eller omskolning till nytt yrke. Men i de fall där arbetstillfällena icke kan erbjudas finns dock skäl överväga om icke en hjälp av samma art och på samma villkor som i propositionen avses för äldre arbetskraft bör ifrågakomma även för yngre och medelålders handikappade.

Givetvis skulle en vidgning av programmet till att omfatta även vissa handikappade under 55 år få finansiella konsekvenser. Dessa begränsas dock av två faktorer. Dels skulle denna vidgning av programmet endast omfatta sådana handikappade som entledigats av förut nämnda skäl och som på grund av handikappets art och grad möter minst samma svårigheter som äldre arbetskraft att erhålla ny sysselsättning. Och dels har man att räkna med att frekvensen av handikappade i mycket hög grad varierar med åldern och sålunda blir avsevärt lägre ju längre ned man går på åldersskalan.

De finansiella konsekvenserna av att ge handikappade under 55 år konstantförmåner efter samma grunder som för äldre arbetskraft måste givetvis undersökas. Det finns också anledning att närmare utforma riktlinjer

och regler för den särskilda prövningen av handikappets betydelse i sammanhanget.

Hänvisande till ovanstående föreslår jag,

att riksdagen måtte besluta att uppdraga till KSA-utredningen att närmare utreda frågan om att bereda handikappade under 55 år, vilka drabbas av arbetslöshet och för vilka icke ny sysselsättning kan ordnas, kontantbidrag enligt samma grunder som för äldre arbetskraft över 60 år.

Stockholm den 12 mars 1968

Evert Svensson (s)
i Kungälv
